A°. 1847. — N°. 80.

ARNHEMSCHE COURANT.

(De prijs dezer Courant, die geregeld *vijfmaal* 's weeks wordt uitgegeven, en wel op *Dingsdag*, *Woensdag*, *Donderdag*, *Zaturdag* en *Zondag*, is ƒ 3 in de drie maanden.)

DONDERDAG 22 APRIL.

(De prijs der Advertentiën is van een tot vijf regels ƒ 1.00, en voor elken regel daarboven 20 centen, behalve 35 centen zegelregt, voor elke plaatsing.)

Het ontwerp van wet tot regeling van het Nederlandsche muntwezen.

III.

(Ziet n°. 77.)

Wanneer men niet aan de wonderlijke grillen van den heer VAN HALL gewoon was, en niet wist hoe weinig regel en consequentie er in zijn gedrag gevonden worden, — men zou in verzoeking komen, te gelooven, dat de eene of andere bijzondere reden hem tot zijn zonderling gedrag in deze zaak verleid heeft. Had niet de meerderheid der Kamer zich in 1845 voor den zilveren standaard verklaard, — men zou kunnen gelooven, dat hij de aanneming daarvan eerst tot een *fait accompli* had pogen te maken, ten einde de Kamer te dwingen om dat later te verklaren. Nu was dit onnoodig.

Wat er ook van het dubbelzinnig gedrag des ministers moge wezen, wanneer hij, zoo ernstig als hij ons nu zou willen doen gelooven, van het voordeel van eenen enkelen standaard, en bepaald van den zilveren overtuigd was, — waarom liet hij dit niet vroeger in eene wet stellen, maar ging hij voort met zoo veel zilveren munt te slaan, dat er, wanneer de wetgevende magt meent den gouden standaard meende te moeten aannemen, te veel scheidsmunt zou geslagen zijn. Volgens sommigen zouden daartoe twintig millioen voldoende geweest zijn; maar laat men dertig nemen. De minister heeft de zaak gepraejudicieerd door eerst zooveel zilver te doen aanmunten, dat het even moeijelijk worden moet den gouden standaard aan te nemen, als dengenen den overvloed van gouden vijf- en tien-guldenstukken [illegible] te voorkomen. [illegible] gen, [illegible] de vrije keus heeft willen ontnemen.

Heeft de minister, echter, wel het voornemen, dat hij opgeeft? wil hij wel inderdaad den enkelen standaard in plaats van den dubbelen invoeren? Men kan er aan twijfelen, wanneer men artikel 23 van het ontwerp en het daarbij behoorende gedeelte der memorie van toelichting leest. Daarbij wordt aan de kroon de bevoegdheid toegekend om, wanneer zij het tijdstip daartoe gunstig oordeelt, de vijf- en tien-gulden-stukken in te wisselen en hunne hoedanigheid van standpenning te ontnemen. Op die wijs blijft het behouden of niet-behouden van den dubbelen standaard geheel aan de willekeur van het bestuur overgelaten en zoo zijn wij, na het aannemen van dit ontwerp, geen enkelen voetstap verder op den goeden weg. Gelijk men in 1816 zeide den dubbelen standaard aan te nemen, maar de wet uitvoerde, alsof men eenen enkelen had aangenomen, — zoo kan het gebeuren, dat men in 1847 den enkelen aanneemt, maar de wet uitvoert, alsof de dubbele behouden is. Voorbeelden wekken, zegt men. Waarom zouden wij geene vrees voor eene herhaling behoeven te koesteren? Integendeel, er is alle reden voor, om het te duchten; want de inwisseling, gelijk de minister die voorstelt, is onmogelijk. Is het goud laag in prijs, — welk een verlies zal het land niet lijden? is het hoog, — wie zal het ter inwisseling aanbieden? Denkt men dit te doen op het tijdstip, dat het tien-guldenstuk juist de waarde van tien zilveren guldens heeft? Wanneer zal men zulk een oogenblik treffen? Men wil het achtereenvolgende doen: maar hoe zal men de tien-gulden-stukken, die negotiepenningen geworden zijn, van die, welke nog standpenningen zijn, onderscheiden? of, zoo men ze inhoudt, totdat men meent zooveel als zich waarschijnlijk aan zullen bieden, binnen te hebben, — van waar zal men aan het geld komen, om ze in te wisselen? Hoe lang zal dit wel duren? Al geschiedt dit ook maar met twintig millioenen te gelijk, — van waar zal men het zilveren geld hebben? of, zal men voor die enkele behoefte meer slaan dan noodig is, zoo begaat men eene nieuwe dwaling om de vroegere te dekken. Dit alles is het gevolg van den [illegible] welken de heer VAN HALL gekozen heeft; in zulke moeijelijkheden brengen hem zijne met het eind begonnene maatregelen, en, ten einde zich tegen de beschuldiging van geldverspilling in het aanmunten van zoo veel zilver, dat er als scheidsmunt te veel is, te dekken, neemt hij maatregelen, als de door hem voorgedragene, te baat. Het einde zal wezen, dat hij met de vijf- en tien-gulden-stukken doen zal, gelijk hij dezer dagen met de gesnoeide zesthalven en schellingen heeft pogen te doen. Eene daad van willekeur zal den knoop moeten doorhakken, tenzij de minister verkieze de wet buiten toepassing te laten, wanneer wij bij de daling van het goud, welke de minister, in strijd met de ondervinding en zijne eigene voorbeelden, zegt, te duchten, op nieuw het zilveren geld zouden zien wegvloeijen en de grootste moeijelijkheden in het circulerend medium ondervinden zouden. Dat zullen wij dan den grooten staatsman te danken hebben, die eerst nieuwe munt laat slaan en twee jaren daarna de wet voordraagt, welke hij zelf noemt *regeling* van het Nederlandsche muntwezen. Een ander begint met den *regel* te stellen, ten einde volgens dien de toepassing te maken. Nederlandsche ministers, hoewel zij verklaren, dat de zaak hun »zeer naauw aan het hart ligt," handelen omgekeerd; zij werken in den blinde voort om eerst naderhand den *regel* te stellen. En men vindt er eene vertegenwoordiging, gedwee genoeg, om door hare stemmen zulke verkeerdheden tot wet te helpen maken.

In het ontwerp draagt men voor, aan de vijf en twintig- tien- en vijf-centsstukken eene minder gehalte te geven dan die van den gulden. Alleen tot scheidsmunt moetende dienen, is het niet noodig, die van gelijke gehalte te maken als de standpenningen. Het is ons, echter, niet duidelijk uit de memorie van toelichting of men ze grooter dan wel of men ze dikker wil maken, het laatste is te wenschen; want hoe kleiner van omvang en hoe dikker, hoe minder spoedig zij afslijten. Daardoor is ook eene betere munting van den rand mogelijk, hetwelk het namaken moeijelijker en het herkennen van valsche stukken gemakkelijker maakt.

Het is ook meer te hopen dan te wachten, dat men van de ondervinding, door proeven in Frankrijk, gedurende de laatste jaren, omtrent de beste vermenging van dergelijke munt verkregen partij, trekken zal, en dat men de winst niet te groot zal genomen hebben; want dan zou men spoedig zien gebeuren wat men in Duitschland in zulke gevallen heeft ondervonden, dat zich fabrieken dier munten in het buitenland vormen, welke het land met die vervalschte specie bedekken. Het is de klip, waarop men meermalen, bij het geven eener mindere gehalte aan dergelijke munt, gestrand is.

Gaat men tot dien maatregel over, zoo zal men niet enkel de oude zesthalven en schellingen, maar ook de vijf en twin-

tig-, tien- en vijf-cents-stukken behooren in te wisselen. Men zal ze anders spoedig zien versmelten om misschien als nieuwe scheidsmunt terug te keeren.

In artikel 18 wordt het aan particulieren vrijgelaten, geld, ten hunnen koste, op de rijks munt te laten munten. De bepaling is goed, dewijl het publiek de beste beoordeelaar is of er gebrek aan geld voor de circulatie is, waarin het door het aanmunten van geld zal kunnen te gemoet komen, — maar juist daarom gelooven wij, dat er een waarborg noodig is, dat men niet, door het muntloon te hoog te stellen, de bij de wet gegevene bevoegdheid in de praktijk onuitvoerlijk make.

Wij hopen, dat de Kamer begrijpen zal, dat ten halve gekeerd beter is dan ten heele gedwaald. Ook wanneer men in abstracto voor den zilveren standaard mogt wezen, schijnen de omstandigheden geenen anderen dan den gouden te gedoogen. Het aannemen van dezen zal voor den staat eene niet geringe bezuiniging opleveren. De onverstandige handelwijs van den minister, die het achterst-voren, met de toepassing, begonnen is om met den regel te eindigen, heeft de zaak geprae-judicieërd; de Kamer heeft daaraan evenveel schuld als de minister; want zij heeft het hem door hare ondersteuning mogelijk gemaakt. Mogt zij hare dwaling inzien en verbeteren!

Buitenlandsche berigten.

PRUISSEN.

Berlijn, 16 april. Het ontwerp-adres van antwoord, door de commissie uit de algemeene stenden opgemaakt en goedgekeurd, luidt aldus:

»Zeer geëerbiedigde heer en koning! U. M. heeft, sedert hare komst op den troon, niet opgehouden de staatkundige ontwikkeling der natie te bevorderen; het land is zeer dankbaar voor deze weldaden; het volk houdt zich met belangstelling met staatkundige zaken bezig. Wij treden een nieuw tijdperk in. Het nut van eene gemeenschappelijke vertegenwoordiging van de geheele natie beseffende, heeft U. M. de onderscheidene provinciale stenden in eene algemeene vergadering vereenigd. Door dit vrijwillig en koninklijk besluit, heeft U. M. eene groote schrede voorwaarts gedaan; en om, op onze beurt, eenen heiligen pligt te vervullen, brengen wij aan den voet des troons de dankbetuiging van eene getrouwe natie, in de verzekering van eene onveranderlijke gehechtheid aan uwen persoon en aan uw koninklijk huis. Het vaderland vindt de beginselen van grootheid en voorspoed in den verheven geest zijner vorsten en in de magt van de openbare meening.

»Het patent van den 3den februari heeft nog duidelijker de bedoelingen van U. M. kenbaar gemaakt; het kan op nieuw bewijzen, dat gij wilt voortgaan met de wetten van wijlen uwen vader ten grondslag te leggen van ons staatkundig gebouw, hetwelk het volk als de belooning voor zijne dapperheid in de gevechten beschouwt.

»U. M. heeft in de wet van 5 juni 1823 eene bepaling gevonden, welke zij ten uitvoer gelegd heeft, door den naam van landdag te geven aan de vergadering, welke die wet eerst algemeene vergadering der stenden genoemd had.

»Volgens de wet van 17 januari 1820 moet het bestuur van de openbare schuld alle jaren een verslag geven aan de vergaderingen der stenden van het koningrijk, waaruit volgt, dat deze op vaste tijden moeten bijeengeroepen worden.

»De leeningen zijn aan dezelfde voorwaarde onderworpen door dezelfde wet. De leeningen, waarbij het geheele vermogen van den staat gemoeid is, het zij dezelve ten doel hebben om den vrede of wel om welvaart des rijks te verzekeren, moeten dus aan de goedkeuring der stenden-vergadering onderworpen worden. Deze goedkeuring vereischt de volledige bekendheid met den financiëlen toestand des lands, en hierom maakt het regt van onderzoek, wanneer er sprake is van het beschikken over domeinen, die niet noodwendiglijk begrepen zijn in de bepalingen van de wet van 17 januari 1820; een noodzakelijk deel uit van de bevoegdheid der stenden-vergadering.

»Door eene wet van 5 juni 1823 is vastgesteld, dat, bij ontstentenis van de stendenvergaderingen, de bijeengekomene provinciale stenden de wetten, welke van algemeen belang zijn, zullen onderzoeken.

»Deze wet van 1823 is vernietigd door de instelling van den algemeenen landdag der stenden, en alzoo wordt het onderzoek van laatstgemelde vergadering vereischt bij de wetten van algemeen belang, bij die, welke verandering brengen in de belastingen of in de persoonlijke regten.

Als getrouwe onderdanen van onzen koning, eerbiedigen wij zijne zelfs gestrenge woorden; wij eerbiedigen, zonder die te onderzoeken, zijne rede. Overeenkomstig die woorden oordeelen wij, dat onze algemeene landdag in zijne regten niet door andere vergaderingen kan vervangen worden.

»Het is onze pligt, op het oogenblik, dat wij onze beraadslagingen zullen aanvangen, aan U deze aanmerkingen met eerbied mede te deelen, waardoor de regten van den algemeenen landdag bewaard worden. U. M. heeft ons bij zich geroepen, om hare magt op den grond der stenden te doen steunen; U. M. heeft gezegd, dat de waarheid tusschen ons moet heerschen. Op deze grondslagen zal ons vaderland in de toekomst grooter worden; Uwe koninklijke magt zal onwrikbaar zijn, als geworteld in den geest der natie, en uw volk zal zich boven de gevaren van onzen tijd verheffen. Het zal zijne regering zegenen, welke aan hetzelve staatkundige regten zal gegeven hebben; het zal getrouwelijk zijnen koning omgeven, en de bestemming vervullen, welke door God aan het Duitsche vaderland zijn beloofd."

De beraadslaging over het bovenstaand adres is in de zitting van den 16den begonnen. De koninklijke commissaris, de heer *von Bodelschwing*, heeft tegen het ontwerp gesproken, en de heer *Beckerath* heeft hem beantwoord. Na dezen hebben nog verscheidene leden voor en tegen het ontwerp gesproken. De graaf *von Arnim* heeft een amendement voorgesteld op de plaats in het adres, welke begint met de woorden: »U. M. heeft in de wet van 5 junij 1823 enz." over welke plaats de beraadslagingen voornamelijk zullen loopen, daar zij de magt der vergadering betreft.

ENGELAND.

Londen, 17 april. Een inderdaad zorgwekkend verschijnsel is de dagelijksche aankomst te Liverpool van duizende Ieren, die ellende en besmetting overbrengen in de plaatsen, waar zij eene schuilplaats zoeken. Gedurende de maand maart alleen zijn daar 50,000 Ieren ontscheept. De eerste helft van april bragt er bijna 25,000 aan, en zelfs nog den afgeloopen zaturdag en zondag arriveerden nog nagenoeg 6500 dier ongelukkigen te Liverpool. De ziekten en het gebrek rigten onder hen achter zulke verwoestingen aan, dat men het getal dergenen, die dagelijks ten grave gesleept worden, zonder overdrijving, op 40 à 50 mag stellen. De *Times* verklaart, dat een aantal van Fransche oorlogschepen, aan dezelven minder bedenkelijk zou toeschijnen, dan deze zwermen van ongelukkigen. Het blad dringt aan op het noodwendige van eene spoedige voorziening in dit kwaad.

FRANKRIJK.

Parijs, 18 april. De gedeputeerden hebben dat gedeelte van het verzoekschrift, hetwelk gisteren in behandeling is geweest en betrekking had tot de opheffing der verbanning van het keizerlijk geslacht van keizer *Napoleon*, afgewezen. Tegen den wil der bewindslieden is, echter, bij meerderheid van stemmen, besloten, om de zinsneden, bij welke verlangd werd om het afbeeldsel des keizers op het kruis van het legioen van eer te herstellen, naar den presiderenden minister te verzenden.

— Het *Journal des Débats* wijdt een eerste artikel aan het ontwerp van wet op het middelbaar onderwijs. Het gaat alle door den heer *Salvandy* genomene maatregelen, alle door hem voorgestelde ontwerpen na, en besluit als volgt:

»Wij verklaren uit innige overtuiging, dat de algeheele hervorming van een belangrijk gedeelte van het openbaar onderwijs ons niet zeer verblijdend toeschijnt. Wij wisten niet, dat zoo alles in de universiteit vernieuwing en herstellingen noodig had. Wel dachten wij, dat hier, even als elders, verbeteringen zouden kunnen ingevoerd worden, maar [illegible] dat er zoovele te doen waren; want het is duidelijk, dat er binnen eenigen tijd in het openbaar onderwijs geene bepaling en geen reglement bestaan zal, dat niet is van den tegenwoordigen minister, die voor twee jaren aan het bestuur kwam.

— Men was gedurende twee dagen op de Tuileriën ongerust over het berigt, dat de keizer van Rusland ziek was geworden, en waarschijnlijk zijne reis naar Stuttgart en Parijs zou uitstellen. Doch latere berigten melden, dat de czaar slechts ligt ongesteld is geweest ten gevolge eener gevatte koude en hij binnen weinige dagen zijne reis zou aanvaarden. Er worden dan ook vele toebereidselen gemaakt tot eene luisterrijke ontvangst. Bij Compiègne of Fontainebleau zal een kamp worden opgeslagt voor 3000 man, die voor den keizer manoeuvreren zullen. Alle Polen, te Parijs gevestigd, zullen op 30 mijlen van de hoofdstad verwijderd worden, en niet mogen terugkeeren zoolang de keizer daar vertoeft. Ook zal een der prinsen den keizer tot Straatsburg te gemoet reizen en herwaarts vergezellen.

— De berigten uit Madrid, van den 13den, melden, dat de goede orde in genoemde hoofdstad zondag avond te voren is verstoord geworden. Hetgeen men voorspelde is gebeurd, en het vreugde-gejuich der menigte, waarmede de koningin plagt te worden ontvangen, is door beleediging gevolgd. Het rijtuig, met hetwelk H. M. des avonds het Prado bezocht en hetwelk zij zelve bestuurde, is door eenen man tegengehouden, die uitriep: *leve de vrijheid!* De koningin, in den beginne niet vervaard, antwoordde [illegible] bedaard: *wel zeker, vrijheid voor een iederen maar laat mij dan ook vrijheid, om mijnen weg te vervolgen.* Later, echter, werden, bij een toenemend gedrang, de kreeten van eenen meer bedenkelijken aard en hoorde men: *weg met de gematigden, weg met den koning, leve de nationale garde!* Men wil ook den kreet van, *leve Espartero!* hebben gehoord [illegible], dat Hr. Ms. rijtuig, zich geenen weg door de menigte kunnende banen, genoodzaakt was stil te staan. Op dat oogenblik zijn eenige leden van de burgerwacht de koningin ter hulp gekomen en hebben zij H. M. in staat gesteld haar paleis te bereiken. Bij die gelegenheid is een schot gevallen en een politie-bediende gekwetst. Gisteren had eene dergelijke gebeurtenis moeten zijn herhaald; maar de ministers hebben de koningin overgehaald, om niet weder [illegible] in het openbaar te verschijnen: zoodat H. M. ditmaal ongemoeid het stieren-gevecht heeft kunnen bijwonen en den schouwburg bezoeken.

De ministers zijn door hunne voorgangers deswege ter verantwoording geroepen. Zij hebben verklaard, dat het gebeurde allezins onverwacht is geweest, maar dat er maatregelen waren genomen, om de wet en de orde te doen eerbiedigen. De heer *Olozaga* is te Madrid aangekomen en heeft zitting genomen [illegible]. Men vleit zich met eene gunstige [illegible] van de onderhandelingen met den stoel van Rome, en men brengt [illegible] ter ontvangst van een pauselijken legaat.

Binnenlandsche berigten.

's Gravenhage, 20 april. Gisteren avond is de voorstelling in den koninklijken Hollandschen schouwburg vereerd geworden met de tegenwoordigheid van H. H. M. M. den koning en de koningin, H. H. K. K. H. H. den prins en de prinses *van Oranje*, prins *Hendrik*, de erfgroothertogin *van Saksen-Weimar-Eisenach* en prins *Frederik der Nederlanden*, met hoogstdeszelfs beminde dochter, prinses *Louisa*. Bij het binnenkomen van het koninklijk gezin in de zaal, werd er door de talrijke schare, die zich in den schouwburg vereenigd had, een luid gejuich aangeheven als uitdrukking der vreugde, die een ieder bezielde, wegens de gelukkige herstelling van Neêrlands Koning. Door het orkest werd het volkslied gespeeld, dat weder met algemeen toejuichingen werd ontvangen. Het koninklijk gezin had plaats genomen in de hof-loge, naast het tooneel. Ter regterzijde des Konings was H. M. de koningin en ter linkerzijde H. K. H. de erfgroothertogin (prinses Sop-

phia, eenige dochter van H. H. M. M.) gezeten. De voorstelling, die ten acht ure eenen aanvang nam, bestond uit de derde voorstelling van de opera comique: *Ne touchez pas à la Reine*, een stuk, dat ook nu bijzonder voldeed. Z. M. en de verdere leden van het koninklijke gezin gaven, bij herhaling hoogstderzelver bijzondere tevredenheid over de uitvoering te kennen. Het stuk, zelf, werd besloten met den kreet: *vive le roi!* maar die kreet strekte dien avond ook voor het publiek tot teeken, om dien uitroep met hartelijkheid en geestdrift te begroeten. Op de meest ondubbelzinnige wijze openbaarde zich derhalve, gedurende den geheelen avond, tot aan het einde toe, de vreugde daarover, dat men wederom, mogt aanschouwen het geërbiedigd hoofd van den staat, geheel hersteld, te midden van hoogstdeszelfs gezin en te midden van de bevolking, die, door hare ongeveinsde diepe belangstelling voor nog weinige weken vooreerst van hare liefde voor den vorst had doen blijken.

— Gisteren avond had alhier een wezenlijk Nederlandsch letterkundig feest plaats: het gezelschap voor uiterlijke welsprekendheid, genaamd *Mnemosyne*, uit den boezem van het letterkundig genootschap: *Oefening Kweekt Kennis*, voortgekomen, hield eene voordragt van gememoriseerde, dramatische fragmenten, en wel uit *Lucifer*, 2de bedrijf, de eerste drie tooneelen, de heeren *K. Fuhri*, *A. Ising* en *A. van der Sprong*; uit hetzelfde treurspel, 1ste bedrijf, de rei van engelen den beurtzang aanheffende tot Gods lof, door de heeren *W. J. van Zeggelen* en *H. W. J. C. Swaan*; vervolgens de *Dood van Karel, Kroonprins van Spanje*, door *Wiselius*, 2de bedrijf, 3de tooneel, de heeren *S. J. van den Bergh*, *A. Ising*, *N. Bosboom* en *L. C. Allot*; *Caïn*, dichtstuk door mr. *I. da Costa*, voorgedragen door den heer *E. M. Culisch*; drie tooneelen uit het blijspel van *Hironymus Jamaar*, van den schrijver der *Neven*, door de heeren *W. J. van Zeggelen*, *S. J. van den Bergh* en mejuffr. *S. Sablairolles*; eindelijk een fragment van lord *Byrons Caïn*, vrij gevolgd en met oorspronkelijke reien doorvlochten, door mr. *I. da Costa*, voorgedragen door de heeren *A. Peters*, *K. Fuhri*, *N. Bosboom* en mejuffr. *S. Sablairolles*.

Wij zouden het ongepast keuren, hier bijzonderen lof aan dezen of genen toe te zwaaijen van hen, die tot het schenken van het hooge genot op dezen avond hebben bijgedragen; allen, ieder naar vermogen en in zijn genre, werkten tot het welslagen mede van de voor het eerst altoos zeer moeijelijke poging. Genoeg zij het, hierbij te zeggen, dat de keuze en de afwisseling der stukken bijzonder gepast waren; dat vooral de voordragt van de bekende en zoo treffende (tot het hoogste opvoerende stukken van Vondel en da Costa) [illegible] tot duurzame eere verstrekken [illegible] diepen indruk achterliet, en zeker bij ieder, die slechts eenig gevoel voor schoonheid bezit, de verhevenheid dezer voortbrengselen van echte Nederlandsche dichtkunst moest doen bewonderen. Het gevoel daarvoor werd, als het ware, nog meer opgevoerd door de toonen van het orgel, dat zich bij afwisseling deed hooren, hetgeen evenzeer verraste als krachtig aangreep. — Een ongemeen talrijk publiek was vereenigd, waaronder letterkundigen van verscheiden andere steden, [illegible] belangstelling. In deze eerste werking naar buiten van een gezelschap, dat zich reeds lang in ons [illegible] Nederlandsche [illegible] en welsprekendheid [illegible]. Die eerste werking naar buiten heeft onmiskenbaar eenen indruk te weeg gebragt, welke doet hopen en verwachten, dat, bij de hervatting van de werkzaamheden, dat streelend en verheffend genot, door welwillendheid en edel gevoel geboden, meermalen zal hernieuwd worden.

De vereeniging op gisteren avond vond in de zaal van *Diligentia* plaats, die daartoe met smaak was ingerigt [illegible].

— De Hooge Raad, kamer van strafzaken, heeft heden uitspraak gedaan in de zaak van *L. Prins Hoogendijk* en *P. C. E. van der Min*, die door het hof in Zuid-Holland, bij arrest van 18 januari jl., schuldig verklaard zijn, de eerste aan valschheid in eene openbare en authentieke akte, en de tweede aan medepligtigheid aan die misdaad.

De Raad heeft het door den verdediger van den 2den requirant aangevoerde middel van cassatie, bestaande in schending van artikel 183, al. 2, van het Wetboek van Strafvordering, omdat niet blijkt, dat al de getuigen onder eede zijn gehoord, gegrond geoordeeld; daar uit het proces-verbaal die beëediging, in wat betreft de getuigen, in de zitting van 8 januari gehoord, niet bleek, zoodat het er voor moet gehouden worden, dat zij den eed niet hebben afgelegd, en dat dus het arrest op dien grond behoort te worden vernietigd.

Wijders heeft de Raad geoordeeld, dat het arrest van in-hechtenis-neming evenzeer behoort te worden vernietigd; omdat, bij het bestaan van eenige schending van vormen, zoodanige schending of verzuim niet alleen medebrengt de vernietiging van het arrest of vonnis, maar ook van al hetgeen daaraan is voorafgegaan, te rekenen van de eerste nietige acte af.

Op deze gronden heeft de Raad en het arrest van in-hechtenis-neming en het daarop gevolgd definitief arrest vernietigd; de dadelijke in-vrijheid-stelling van beide rekwiranten bevolen, ten ware zij om andere redenen behoorden in hechtenis te blijven, en eene nieuwe instructie der zaak gelast voor het hof in Gelderland.

(Ingevolge dit arrest zijn de beide personen heden middag reeds op vrije voeten gesteld.)

Delft, 19 *maart*. Onder Nootdorp, een uur van hier gelegen, is op een weiland, genaamd Plaspoel, toebehoorende aan *J. van der Wel*, verleden vrijdag eene witte mol gevangen, welke nog ruim drie dagen geleefd heeft; dit dier is aan het Leidsche museum opgezonden en zal als eene zeldzaamheid bewaard blijven, dewijl men daarvan nog geen exemplaar voorhanden had.

's Hertogenbosch, 19 *april*. Niettegenstaande alle mogelijke aangewende pogingen en kosten, is een gedeelte der Singelkade, behoorende tot deze vesting en dienende tot waterkeering voor de polders het Aertvelt, Muntel en Vliet, bezweken. Een aantal reeds bebouwde en bezaaide landen, behalve hooien weilanden in genoemde polders, gelijken daardoor thans aan eene zee.

Het Beschreelt en Maaij staan ten gevolge van den grooten waterslag nu meerder gevaar bloot; en het is te vreezen, dat zij, bij het ongunstige weder ook zullen bezwijken, ofschoon aldaar, om grootere rampen af te weren, noch moeite noch kosten gespaard worden.

Groningen, 19 *april*. Naar men verneemt, zal de inpoldering van den Dollard thans geen voortgang hebben; — het is nogtans te wenschen, in het belang der gedachtiers in de deswege plaats gehad hebbende geldleening, dat daartoe *in een volgend jaar* zal kunnen worden overgegaan, daar anders de reeds aangewende aanzienlijke kosten geheel verloren zullen zijn.

Zutphen, 20 *april*. Gisteren en heden heeft de arrondissements-regtbank alhier zich bezig gehouden met de zaak van *Maria Wiegerink* tegen *Jan ter Linde*, die door de eerste was aangeklaagd wegens laster, daar hij zich zelven bij den kantonregter van Groenlo had aangegeven als dengene, die, getracht had *Maria Wiegerink* te vermoorden, waardoor hij dus hare getuigenis voor het provinciaal geregtshof van Gelderland, waarbij *Christiaan Gepkens* van dien aanslag werd beschuldigd, voor valsch verklaarde.

Eene zeer talrijke menigte vulde reeds vroegtijdig de geregtszaal en deed van hare belangstelling in deze zaak blijken. De beklaagde *ter Linde* was niet ter teregtzitting verschenen, en ook geen verdediger was er, om voor hem op te treden. Meer dan dertig getuigen waren gedagvaard en werden achtereenvolgens gehoord. Die *à charge* verklaarden hoofdzakelijk, dat *Jan ter Linde Maria Wiegerink* niet dan lang na het gebeurde in de Epsweide gekend had, en zich op den dag, op welken de aanslag had plaats gehad, niet te Groenlo maar te Haaksbergen had bevonden; dat op het gedrag van *Maria Wiegerink* weinig of niets te zeggen viel.

De getuigen *à décharge* moesten zich meest allen bepalen tot het herhalen van hetgeen *Jan ter Linde* hun verteld had: dat hij *Maria Wiegerink* reeds sedert langen tijd gekend had (sedert haar zesde jaar) en gedurig ontucht met haar gepleegd had; dat zij wel zijne dochter zijn kon, want dat hij ook met hare moeder verboden omgang gehad had; dat zij zelve zich had verwond en getracht had hem, (*Jan ter Linde*) te ontmannen.

De getuige *Mensing*, tapper te Groenlo, verklaarde, dat *Jan ter Linde* op den middag van den 26sten junij van half een uur tot half twee bij hem had doorgebragt; dat hij hem drank had verkocht en dat *Jan ter Linde*, bij het verlaten zijner herberg, hem gezegd had, dat hij over een paar uur iets zoude hooren, waarop hij niet het minste vermoeden konde hebben. Deze verklaring, in lijnregten strijd met de getuigenis van vier andere personen uit Haaksbergen, gaf aan het openbaar ministerie aanleiding, de voorloopige inhechtenis-stelling van gezegden *Mensing* te rekwireren, als verdacht van valsche getuigenis te hebben afgelegd. De regtbank, in raadkamer vergaderd, heeft daartoe terstond het vereischte bevel gegeven, en dien ten gevolge werd *Mensing* onmiddellijk in verzekerde bewaring genomen. Zijne zaak zal later worden onderzocht.

De geregtsdienaar *K. Gorus*, van Winterswijk, verklaarde, dat *Jan ter Linde* hem op den 8sten dezer had verhaald, dat de advokaat, mr. *B. Reigers*, van Arnhem, en de kapellaan van Haaksbergen hem in den mond gelegd hadden, welke verklaring hij voor den regter moest afleggen.

Gedurende de teregtzitting werd, op het rekwisitoir van den heer officier van justitie, voorgelezen eene missive van den ambtman van Vreden (in Pruissen), waarbij deze verklaarde, dat de getuige (*à décharge*) *Hemmelder* betrokken was geweest in zaken van valsche getuigenis, van het afgeven van valsche kwitantiën, van omkooping van getuigen, van het maken van valsche munt; dat hij echter van de laatste misdaad, bij gebrek aan bewijs, was vrijgesproken, maar toen zijne woonplaats met Groenlo had verwisseld, tot groote vreugde van zijne vroegere mede-ingezetenen.

Het openbaar ministerie eischte in een zeer uitvoerig rekwisitoir, dat de beklaagde aan het hem ten laste gelegde feit zou worden schuldig verklaard, dat de regtbank hem zou veroordeelen tot eene vijfjarige gevangenisstraf; tot *drie* boeten, als eene van *f* 5, eene van *f* 25 en eene van *f* 100; tot 10 jaren ontzegging der burgerregten en in de kosten.

De regtbank zal over 8 dagen uitspraak doen.

Arnhem, 20 *april*. In de *Kölnische Zeitung*, van gisteren, komt, onder dagteekening van 17 dezer, het volgende aan dat blad uit deze stad geschrevene voor:

»Niet alleen de Amsterdamsche handelsstand heeft, gelijk vroeger gemeld is geworden, op de voortzetting van den Rijn-spoorweg over Emmerik en Wezel naar Duisburg bij onze regering aangedrongen, maar ook de directie der Rijn-spoorweg-maatschappij, welke te Amsterdam haar zetel houdt en uit Engelsche en Hollandsche kapitalisten bestaat, heeft gelijk verzoek aan de regering gedaan. Door het verschuiven van het plan om een zij-spoorweg naar Rotterdam te leggen, welk voornemen de maatschappij, uit hoofde der belemmeringen, welke Rotterdam in den weg stelde, schijnt te hebben laten varen, heeft de maatschappij op de voortzetting der spoorwegen naar Pruissen dringend aangedrongen.

»Dat de maatschappij den aanleg van den zijtak naar Rotterdam hebbe laten varen, wordt daardoor zeer waarschijnlijk, dat zij de vijfde betaling der actiën verschoven en eene algemeene vergadering uitgeschreven heeft. In stede van de spoorweg-directie met de gewone inschikkelijkheid te gemoet te komen, legde de stedelijke regering van Rotterdam haar de grootste moeijelijkheden in den weg, en in eene tijdruimte van twee jaren kon de directie het niet zóó ver brengen, dat men zich omtrent de *plaats* voor het stations-gebouw verstond. Ten einde nu van al deze moeijelijkheden bevrijd te worden, heeft de directie zich tot de regering gewend, om den aanleg van dien zij-tak te mogen laten varen en met het verzoek, om in de plaats daarvan de voortzetting des spoorwegs naar en over de Pruissische grens te willen bevorderen door hare tusschenkomst. De stad Rotterdam, welke vroeger alle mogelijke zwarigheden maakte, komt nu eensklaps, om de verwarring te vergrooten, bij de regering met het verzoek aan, dat deze de maatschappij zal nopen, om den zij-tak naar Rotterdam, zoo spoedig mogelijk, te leggen, en volstrektelijk niet de concessie terug te nemen. Dit karakteriseert juist den Hollandschen kramergeest; ofschoon een zij-spoorweg naar Rotterdam voor den handel dezer steden en den geheelen Rijn-handel van het grootste belang was, verzette de Rotterdamsche kramergeest zich niettemin daartegen, uit vreeze, dat daardoor hare expeditie in eenig opzigt verminderd zou worden; in ieder geval moest men van het gewone spoor afgaan. Zoolang de Hollanders de

Duitschers in den klem hadden, weken zij niet af van hunne Rijn-tollen; thans, nu er concurrentie is ontstaan en de handel zich naar Antwerpen verlegt, thans, eindelijk, stellen zij zelven voor, dezelve te veranderen. Dit is een trouw bleed van het Hollandsche karakter. Bij deze eigendommelijkheid van karakter komen nog de ingekankerde, vreemde inzigten der ambtenaren en kapitalisten, die, onder geene voorwaarde, van hunne verouderde vooroordeelen mogen afgaan. Het heir der ambtenaren staat nog op het standpunt, waarop het vóór 1792 stond. Men kan van de Hollanders, in gemoede, hetzelfde zeggen, wat eenmaal *Theodoor von Kobbe* van de Dorsteners (*Dorstenern*) zeide, om deze te karaktiseren: »Ik was in tien jaren niet te Dorsten geweest; toen ik voor het eerst met den post van Munster naar Keulen reisde, trad ik de gelagkamer binnen en vond daar eenige der *Honoratiores* (ambtenaren, notabelen?) met de pijp in den mond en een glas wijn voor zich, — tinnegieterende; tien jaren later treed ik, op hetzelfde uur, de kamer andermaal in en vind er dezelfde menschen aan de gelagtafel zitten, denzelfden wijn voor zich en in hetzelfde, voor tien jaren gevoerde, gesprek. Ik wreef mij de oogen, want ik meende, te droomen." Wie in tien jaren eene Hollandsche stad niet weder gezien heeft, zal, zoo hij er terugkomt, gewis hetzelfde overkomen!"

Mengelwerk.

Varia.

's Gravenhage, — *april.*

Gedurende den laatsten tijd werden er, in de *Arnhemsche Courant*, herhaaldelijk, en, mijns achtens zeer te regt, aanmerkingen gemaakt op het menigvuldig wegblijven van leden der Tweede Kamer, wanneer hun pligt hen in de vergadering riep. Voorzeker staat het hun niet vrij, naar goeddunken weg te blijven, hetzij wegens eenige andere bezigheid, hetzij wegens een zoogenaamd, dikwerf zeer onbeduidend, beletsel, hetzij wegens eene aangenamer tijdsbesteding Willen zij zich niet geheel toewijden aan de hun opgedragene betrekking, — zoo behooren zij dezelve niet aan te nemen. Doch dezelve aanvaard hebbende, de eer en geldelijke voordeelen, daaraan verbonden, genietende, — zoo verdienen zij, die gemaks- of voordeelshalve hunnen post verlaten, scherpe blaam, ja zelfs verachting. Zij verdienen als eervergeten pligtverzakers te worden ten toon gesteld.

Bij deze gelegenheid zij ook aangemerkt, dat sommige heeren, die dikwijls het felst den een' of anderen minister aangrijpen, de eene of andere daad der regering laken, het een of ander harer wets-ontwerpen bekampen, juist op het beslissende oogenblik, wanneer er gestemd worden moet, afwezig zijn. Het heet dan gewoonlijk, *wegens ongesteldheid.* Wonderlijk, dat die *ongesteldheid* zoodanig lid zoo dikwijls overvalt, juist wanneer hij het *wezenlijkst* nuttig zou kunnen zijn. Wat toch heeft men aan zijne schoone phrases, wanneer zijn votum dezelve niet handhaaft? Ook ziet men dan, dat de regering veel minder moeite aanwendt om zoodanige long zonder handen uit de Kamer te weren, dan anderen, die ook, wanneer het op stemmen aankomt, tegenwoordig zijn. Is het een of ander lid der vertegenwoordiging werkelijk aan ongesteldheid onderhevig, zoo late hij zich — is hem zijne oppositie *ernst* — ziek in de vergadering brengen (gelijk de edele graaf VAN HOGENDORP zulks deed) wanneer er over een belangrijk wets-ontwerp zal worden gestemd. Nog onlangs werd in de *Arnhemsche Courant* opgemerkt hoe de afwezigheid van twee voorname leden der oppositie eene wet deed doorgaan, waaraan de minister van financiën zeer groot belang hechtte, en wier afstemming hem welligt ten val zou hebben gebragt. Ik herinner mij, dat een dier twee leden meermalen afwezig was bij de *stemming* van een wets-ontwerp, tegen hetwelk, of tegen welks voorstellenden minister, hij zich levendig had uitgelaten. Mogt dit verschijnsel zich nogmaals herhalen, zoo zou het de pligt der pers worden, er nadrukkelijk op terug te komen en te onderzoeken of het ook soms uit overleg of overeenkomst plaats vindt.

Bij het naderen van het tijdstip, waarin door de Kamer over de staatsbegrootingen zal worden geraadpleegd en vooral *gestemd*, meen ik derzelver onafhankelijke leden de *manoeuvre* te moeten herinneren, welke bij de laatste budgets-stemming de begrooting van buitenlandsche zaken deed doorgaan, en het land nogmaals voor twee heillooze jaren met het ministerschap des heeren DE LA SARRAZ bezwaarde. Men vergete niet hoe die heer, in weerwil van het afkeurend votum der Kamer, zich nogtans bleef opdringen, geklampt aan eene portefeuille, die, hoe noodlottig ook in zijne handen voor de natie, hem eenige duizend gulden en een aantal vreemde decoratiën opbragt. Nadat, namelijk, de Kamer zijne begrooting had geweigerd, en ieder hooghartig staatsman zou zijn afgetreden, ijlde de heer DE LA SARRAZ naar collega's en vrienden, bad hen eenen volgenden dag dinés te geven, waarop de weerspannige leden der Kamer zouden worden genoodigd; liet eene avondzitting tegen dien eetdag bepalen, eene zitting, waarbij natuurlijk veel der dinerende leden ontbraken, terwijl de ministeriële phalanx was gewaarschuwd; verscheen toen, tot groote verbazing van de weinige aanwezige leden der oppositie, in de vergadering, met eene nieuwe, vier duizend gulden minder bedragende begrooting, en — had het genoegen dezelve te zien aannemen!

Daar het nu wel buiten twijfel is, dat, zonder zoodanige of soortgelijke manoeuvre de Kamer geene begrooting aan den heer DE LA SARRAZ, den ridder der Turijnsche kloosterlinge, den traktaatsluiter met België, Rusland en Hanover, den verdediger van Laboan, enz., enz., zal bewilligen, zoo mag, mijnes achtens, de pers niet verzuimen, de waakzaamheid der Kamer aan te wakkeren, ten einde er niet weder eene begrooting moge worden . . . ingesmokkeld. — De verwijdering van den heer DE LA SARRAZ schijnt mij van zoo groot belang, dat ik, aan welk lid der Kamer ook, zelfs aan den heer VAN BLEISWIJK, zelfs aan doctor MESSO, zelfs aan jonkheer PIETER, absolutie aanbiede van al zijne voorgaande dwalingen, bijaldien hij stemme tegen de begrooting van buitenlandsche zaken, zoo lang dezelve door den heer DE LA SARRAZ aangeboden wordt. Terwijl ik wijders den Hemel bid, alle leden der oppositie, vooral tegen dien tijd, voor ongesteldheid te behoeden.

Advertentiën.

Ondertrouwd:

A. WINKLER PRINS
en
H. R. KLIJNSMA.

ARNHEM, den 16den April 1847.

Op den 28sten April 1847, bij inzetting, en op den 12den daaraanvolgende, bij toeslag, beiden des middags ten 12 ure, in *de Zwaan*, te *Rheden*, zal, ten overstaan van den Notaris *VAN ROSENTHAL*, te *Velp*, in het openbaar worden geveild:

Een HUIS, met TUIN en BOUWLAND, staande aan den Straatweg, onder *Rheden*, waarin de TAPPERS-AFFAIRE wordt uitgeoefend.

Op Maandag den 26sten April 1847, des voormiddags ten 10 ure, zal aan het Sterfhuis van Mejufvrouw de Weduwe *G. DE VEER*, aan de Oude Kraan te *Arnhem*, in het openbaar worden verkocht:

Een nette INBOEDEL, waaronder KABINET, BUREAU, LEDIKANTEN, RUSTBANK, PORCELEIN, GLAS- en AARDEWERK; KOPER en TIN, KAGCHELS, VLOERKLEED en KARPETTEN, BEDDEN en BEDDENGOED, PAARDEHAREN MATRASSEN, LINNEN en PELLEN.

Voorts een spelende KLOK, gemaakt ZILVERWERK, waaronder TAFEL ZILVER en een HOROLOGIE; wijders een SLEEPKOETS en eenig VISCHTUIG.

Te zien des zaturdags te voren, van 10 tot 4 uur.

VERKOOP
VAN
PAARDEN EN RIJTUIGEN.

Door het overlijden van den Hoog Wel Geboren Heer Jonkheer *STEENGRACHT VAN OOSTCAPELLE*, zullen, op den 26sten April aanstaande, op het Kasteel *Moijland*, tusschen *Calcar* en *Cleve*, in *Pruissen*, de navolgende PAARDEN en RIJTUIGEN verkocht worden, als:

Een Arabische HENGST, *Scharff*
Een drie-jarige *Engelsche* HENGST.
Twee goed gedresseerde vijf-jarige KOETSPAARDEN, Graauwschimmels.
Een dito RIJPAARD, Vos-Bles.
Eene Engelsche MERRIE, *Weddij*, met VEULEN.
Eene Arabische MERRIE, *Messalie*, met VEULEN.
Eene Duitsche MERRIE, *Cornelie*.
Een vier-jarig en *drie* drie-jarige PAARDEN.
Twee een-jarige HENGST-VEULENS en *drie* eenjarige MERRIE-VEULENS.

De negen laatstgenoemden zijn allen van den *Arabischen* Hengst en de *Engelsche* Merriën getrokken.

Verder *zes* RIJTUIGEN, *vier* twee-spannige GETUIGEN, *twee* een-spannige, *vijf* RIJZADELS en verscheidene RIJSTANGEN en TRENSEN.

De Rentmeester van *Moijland*:
F. HORSTING.

Let Wel!

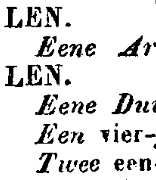

Door gevorderden leeftijd en kwitering der zaak: UIT DE HAND TE KOOP: een goed doortimmerde, nieuw herbouwde en te *Apeldoorn* extra *voordeelig* gelegen PAPIER-MOLEN, van zes HAMERBAKKEN en *éénen* VRIJFBAK en verder TOEBEHOOREN, welke, sedert onheugelijke jaren, een goed burgerlijk bestaan heeft opgeleverd, en nog met *hetzelfde succes* wordt gedreven; hebbende goed en overvloed van Water, waarvan de kracht, door de gunstige situatie, met *heel* weinig kosten, nog *aanzienlijk* kan worden vermeerderd.

Voorts eene daaraan verbonden ruime WONING, welke van de noodige Gemakken, enz. enz. is voorzien; mitsgaders het daarbij behoorende BOUW- en WEILAND, ter grootte van p. m. $3\frac{1}{4}$ Bunder.

Alles te aanvaarden primo November aanstaande, of ook wel primo Mei 1848; terwijl de Eigenaar niet ongenegen is; zulks verlangd wordende, eenigen tijd, mede *onderrigtend* werkzaam te zijn.

Reflecterenden gelieven zich, tot nadere informatiën, in persoon, of met *franco-brieven*, waarin duidelijke opgaaf van naam en woonplaats, te vervoegen bij *J. KLUIJT*, Boek- en Papierhandelaar te *Apeldoorn.*

LANDHUISHOUDKUNDIG CONGRES.

Het Bestuur van het *eerste* Landhuishoudkundig Congres, gehouden te *Zwolle* in 1846, berigt, dat de *tweede* Bijeenkomst van Landhuishoudkundigen en Beoefenaars van de Wetenschappen, die met den Landbouw in verband staan, geopend zal worden te *Arnhem*, op Woensdag den *tweeden Junij* 1847. — Allen, zonder onderscheid, die belang stellen in den Nederlandschen Landbouw, worden opgeroepen ter bijwoning dezer zamenkomst. Ten einde niemand door een mogelijk verzuim terug te houden, zal men geene afzonderlijke schriftelijke uitnoodigingen afzenden, maar ieder belangstellende wordt dringend verzocht, de kennis aan dit tweede Congres en de deelneming daaraan te willen bevorderen.

De punten van behandeling, in 1846 voorgesteld, en waarover rapporten worden ingewacht, zijn de navolgende: de *Statistiek van den Landbouw*; — de *Wetgeving op de Marken-verdeelingen en andere in gemeenschap bezeten gronden*; — de *Verbetering der Veld-politie*; — de *Afschaffing der Tienden*; — het *Vormen van eenen gemeenschappelijken band tusschen alle Genootschappen en Maatschappijen in ons Vaderland, die de belangen van den Landbouw voorstaan*; — de *Geologische Beschrijving van Nederland*; — het *Toepassen der Scheikunde op den Nederlandschen Landbouw, en het oprigten eener algemeene scheikundige werkplaats*; — de *Mogelijkheid eener vrije kolonisatie op onbebouwde gronden in Nederland*; — de *Bevordering van de Nederlandsche Houtteelt*; — het *Vloeijen der landerijen in Nederland*; — en de *Uitbreiding der Wisselbouwerij hier te lande.*

De leden dezer onderscheiden Commissiën worden uitgenoodigd, om zich, op den 1sten Junij, des morgens om 12 uur, te willen bevinden in het Hôtel *het Zwijnshoofd*, te *Arnhem.*

Te gelijker tijd met het Landhuishoudkundig Congres zal te *Arnhem* de ALGEMEENE VERGADERING plaats hebben van de GELDERSCHE MAATSCHAPPIJ VAN LANDBOUW, welke gepaard gaat met eene TENTOONSTELLING VAN LANDBOUWVOORWERPEN.

Zwolle, den 5den Februarij 1847.

Het Bestuur voornoemd:
Mr. *B. W. A. E. SLOET TOT OLDHUIS*,
Mr. *J. A. VAN ROIJEN.*
Mr. *J. D. VAN KETWICH VERSCHUUR*,
Secretaris.

† † †
† †
†

Een BOEKBINDERS-GEZEL, zijn werk goed verstaande en van goede getuigschriften voorzien, kan dadelijk vast werk bekomen bij *G. VAN ELDIK THIEME*, Boekhandelaar, te *Arnhem.* — Adres in Persoon of met *franco-brieven.*

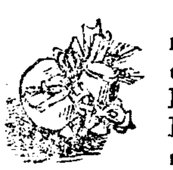

De Ondergeteekenden berigten aan hunne geëerde begunstigers, dat bij hen, de NIEUWSTE MODELLEN VAN DAMES HOEDEN, MUTSEN, MANTELETS enz. van *Parijs* zijn aangekomen. — Ook ontvingen zij een groot assortiment JACCONATS, BARÈGES, TOILES DU NORD en meer andere NIEUWE STOFFEN; benevens eene rijke sortering der laatst uitgekome OMSLAGDOEKEN, CHAL-LONGS en ÉCHARPES.

Arnhem, 20 April 1847.

BALHMANN & Co.

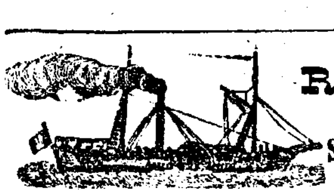

RIJN- EN IJSSEL-STOOMBOOT-MAATSCHAPPIJ.

Dienstregeling voor de maand April 1847.

Van *Arnhem* naar *Emmerik*, *Wezel*, *Dusseldorp* en *Keulen*: elken Zondag, Dingsdag en Donderdag, des namiddags om 4 uur; in correspondentie met den tweeden Spoortrein van *Amsterdam.*

Van *Keulen* naar *Dusseldorp*, *Wezel* en *Arnhem*: elken Zondag, Dingsdag en Vrijdag, des avonds om 8 uur; in correspondentie met den derden of vierden Spoortrein naar *Utrecht*, *Amsterdam*, *Haarlem*, *Leiden* en *'s Gravenhage.*

Van *Arnhem* naar *Doesborgh*, *Zutphen*, *Deventer*, *Zwolle* en *Kampen*: elken Maandag, Woensdag en Zaturdag, des morgens om 11 uur; na aankomst van den eersten Spoortrein van *Amsterdam.*

Van *Kampen* naar *Deventer*, *Zutphen*, *Doesborgh* en *Arnhem*: elken Zondag, Dingsdag en Donderdag, des morgens om 3 uur; in correspondentie met den derden Spoortrein van *Arnhem* naar *Utrecht*, *Amsterdam*, *Haarlem*, *Leiden* en *'s Gravenhage.*

Waterhoogte te Arnhem.

Den 21 April 3 El 8 Palm 5 Duim: gew. 0 D. gev. 4 D.

Te Arnhem, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.